

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbati Et Conventvi Cistercien.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

libus debeant respondere. Iustitias etiam aut officialium, quæ bonæ memoriæ W. quondam Abbas ejusdem monasterij ad manus suas ab omnibus in burgo sancti Dionysij commorantibus legitime revocavit, de cetero aliis assignari, regulares etiam consuetudines à predecessoribus vestris & à vobis hæcenus observatas aliqua levitate mutari, nisi de tua sive tuorum fuerit providentia successorum cum consensu Capituli vel majoris & sanioris partis, auctoritate apostolica prohibemus. Novas præterea & indebitas exactiones ab Archiepiscopis, Episcopis, Archidiaconis, seu Decanis, vel aliis Ecclesiarum Prælatibus omnino vobis fieri prohibemus. Chrisma verò, oleum sanctum, consecrationes Altarium, seu Basilicarum, ordinationes Clericorum, seu monachorum, qui ad sacros ordines fuerint promovendi, à quocunque malueritis suscipiatis Episcopo; siquidem catholicus fuerit, & gratiam apostolicæ sedis habuerit, & ea vobis gratis & absque aliqua pravitate voluerit exhibere. Inhibemus insuper ut infra fines parochialium Ecclesiarum vestrarum nullus sine dioecesani Episcopi & vestro assensu capellam vel oratorium ædificare præsumat. salvis privilegiis Romanæ Ecclesiæ. Missas sanè publicas celebrari, aut stationes in eodem monasterio, præter Abbatis voluntatem, fieri prohibemus. Sed nec interdiceri, nec excommunicari, nec ad synodum vocari vel Abbatem, vel ipsius loci monachos, Episcopis aut Episcoporum ministris permittimus facultatem. Apostolica etiam auctoritate vobis duximus indulgendum, ut non nisi Legato à latere Romani Pontificis destinato, legationis obtentu teneamini respondere. Porro tam tibi quàm tuis successoribus licentiam indulgemus, in gravioribus negotiis sedem apostolicam appellare, nec appellantes ante negotij finem læsio ulla contingat, quatenus auctore Deo in sanctæ religionis studiis quieti ac seduli permanere possitis. Cum autem generale interdictum terræ fuerit &c. Sepulturam verò &c. Libertates insuper, dignitates &cet. Obeunte verò &c. usque ad verbum eligendum. Electus autem, vel à Romano Pontifice, vel à quo maluerit catholico Episcopo munus benedictionis accipiat. Decernimus ergo &c. salva

sedis apostolicæ auctoritate, & in prædictis Ecclesiis dioecesanorum Episcoporum canonica iustitia. Si qua igitur &c. Datum ut supra &c. II. Idus Maij.

ABBATI ET CONVENTUI
S. Dionysij.

EX parte vestra fuit in audientia nostra propositum quòd quidam Clerici, quorum vita & conversatio ignoratur, Ecclesias, præbendas, & beneficia nondum vacantia sibi contra decretum Lateranen. Concilij conferri volentes, vestrum monasterium intendunt multipliciter aggravare. Nos igitur volentes eidem cœnobio vestro super his paterna in posterum sollicitudine providere, auctoritate vobis præsentium indulgemus, ut salva sedis apostolicæ auctoritate, à talium impetitione maneat penitus absoluti. Nulli ergo &c. Datum ut supra.

ABBATI ET CONVENTUI
Cisterciensium.

DVM non solum quid in Summo Pontifice, verum etiam in quolibet Episcopo requiratur, advertimus, & gravitatem officij pastoralis & præteriti temporis attendimus libertatem, & ferè prorsus in insufficientia nostra deficimus, & in eo solo, cujus vices in terris gerimus, confidentes, de nostris meritis non speramus. Quamvis enim variis simus negotiis occupati, utpote quibus omnium Ecclesiarum sollicitudo semper incumbit, aliquando tamen in nos ipsos nostræ considerationis aciem reflectentes, dum priorem statum præfenti conferimus, & utrumque ad alterum rationis lance pensamus, servos servorum (prout in compendio salutationis literarum nostrarum apponitur) nos esse agnoscimus; qui non solum de nobis, sed de omnibus omnino fidelibus tenemur Deo redderentur. Cumque suscepti regiminis onus, quod est debilibus nostris humeris importabile, cogitamus, illud propheticum posse nobis credimus coaptari: *Veni in altitudinem maris, & rēpestas demersit me.* Et utinā illud nobis coaptari non valeat: *Exaltatus autē humiliatus sum, & confusus;* ne forte simus ex illis, de quibus inquit scriptura: *Dejecisti eos dum allavarentur.* Quem enim sanæ mentis & intelligentiæ plenæ non terreat verbum illud Apostoli ad Timoth. in sua loquētis

Epist. 175.
Ne Beneficia
nōdum vacan-
tia, vel petantur,
vel etiam con-
ferantur.

Epist. 176.
Vt prolegra-
vissimis om-
nium Ecclesia-
rum negotiis
occupato Deū
oret.

epistola: Oportet Episcopum irreprehensibilem esse, sobrium, prudentem, pudicum, ornatum, hospitalem, doctorem, non vinolentum, non percussorem, sed modestum, non litigiosum, non cupidum, suae domus bene praepositum. Nam (ut difficultatem capitulorum sequentium taceamus) quis se poterit irreprehensibilem exhibere, cum secundum Iohannem Apostolum, si dixerimus quia peccatum non habemus, nosmet ipsos seducimus, & veritas in nobis non est; cum & de illo qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus, dictum fuerit: Ecce homo vorax, potator vini, publicanorum & peccatorum amicus; & alibi seductor & habens daemonium appellatus fuerit, & cum impiis deputatus; cum etiam si actus nostros in observatione mandatorum suorum ille dirigeret, nec nos permitteret declinare ad dexteram vel sinistram, à quo bona cuncta procedunt, refranare tamen non possemus os iniqua loquentium, vel cavere nobis à labiis iniquis & lingua dolosa. Quia igitur non de nostra virtute confidimus, sed de universalis Ecclesiae prece speramus; universitatem vestram rogamus, moneamus, & exhortamur attentius, quatenus praeter communem orationem, quae pro nobis fieri consuevit, insufficientiam nostram vestris orationibus specialius adjuvetis, puras manus sine disceptatione levantes ad Deum de corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta, petentes ut quia non sunt in homine via ejus, ipse qui pro nobis factus est homo, dirigat gressus nostros in semitis suis, ut vestigia nostra nullatenus moveantur, sed ipse qui dat omnibus affluenter & non improperat, gratiam suam in nobis multiplicet, motus interiores deponens, & actus exteriores modificans; quatenus ea semper & meditemur interioribus, & exterioribus operemur, quae ad laudem nominis ejus, ad salutem animae nostrae, necnon & profectum totius Ecclesiae debeant provenire; nec nobis sed sibi det gloriam, qui est gloriosus in sanctis; concedens nobis per suam misericordiam inefabilem, quòd sic transeamus per bona temporalia, ut non amittamus immo potius consequamur aeterna. Datum &c. XII. Kal. Iunij, Pont. nostri anno primo.

Scriptum est autem super hoc Abbati & Conventui Clarevallesi, Abbati & Conventui S. Victoris Parisiensis, Abbati & Conventui Pramstrateni.

ARDMACHAN. ARCHIEPISC.

PER alias literas tuae fraternitati mandasse meminimus, ut venerabilem fratrem nostrum * Rathoboren. Episcopum ad recipiendam curam suae dioecesis, quam aliter quam debuerat resignarat, compelleres; & si forsan eam postmodum in tuis manibus auctoritate sedis apostolicae resignaret, Ecclesiae ipsi in personam faceres electione canonica provideri. Verum ne personam dilecti filij fratris G. reprobasse forsitan videamur, si idem Episcopus resumptam curam pastoralis officij spontaneus voluerit in tuis manibus resignare, & Clerici ejusdem Ecclesiae ipsum in Episcopum canonicè duxerint eligendum, confirmandi electionem ipsius & eum in Episcopum consecrandi tibi licentiam non negamus. Datum Romae &c. XV. Kal. Iunij.

P. PRESBYTERO CANONICO
S. Michaelis majoris Papien.

CVM tam tu quam dilectus filius Iacobus Clericus Papien. pro controversia Ecclesiae sancti Michaelis praebendae, quae inter te & ipsum vertebatur, in nostra esset praesentia constituti, vobis dilectum filium P. sanctae Mariae in via lata Diaconum Card concessimus auditorem: ante cujus praesentiam taliter fuit ex parte ipsius I. allegatum, quòd olim Streuva quondam Praepositus & Canonici dictae Ecclesiae de communi consensu & voluntate unanimi septem Clericos in Canonicos elegerunt, inter quos ipse in sexto loco fuit ab eis nominatus canonicè & electus. Cumque procedente tempore duo ex ipsis electis obiissent, & de Canonicis ipsius Ecclesiae unus in Praepositum fuisset assumptus, & duo viam universae carnis intrassent, & primò vacatura praebenda deberet ipsi assignari, & ipse Praepositus ad jam vacantem praebendam eum recipere recusaret, ipse cognoscens quòd praebendam ipsam tibi conferre volebat, ne tua electio & receptio fieret, sedem apostolicam appellavit, & curavit quantum potuit fortius inhibere, & ad Romanam accedens Ecclesiam, ad dilectos filios B. majoris Ecclesiae & magistrum I. sancti Romani Praepositos Papien. literas impetravit: qui cognito per testes idoneos & quosdam Canonicos Ecclesiae memoratae de

N ij

Epist. 177.
Vt post acceptam
Episcopi Rathoborensis
resignationem,
electionem alterius
cõsideret.
* Leg. Rathoboren.
ut patet ex
Hoved. ad an.
1171.

Epist. 178.
Quòd confirmetur
sententia lata per
Cardinalem S. Mariae
in causa P. & Iacobi
clerici Papiensis.